

overordentlige Udgifter til Sanddampere og Arbejde for at holde Sejløbet aabent. Derfor glædede jeg mig som sagt over, at man var kommen til den Overbevisning, at nu maatte vi ind paa et andet Princip med Hensyn til Havnebyggeri paa saadanne Steder. Derfor gav jeg min Tilslutning til dette Havneanlæg, skønt jeg mente, at der var den Svaghed ved det, at Havnen ikke var sat i Forbindelse med Land. Det ærede Medlem for Tisted hører til de ret bøjelige Mennesker, til dem, der ere hurtige i Bevægelsen. Det er ikke Tilfældet med mig, rimeligvis fordi jeg er bleven noget ældre. Det ærede Medlem for Tisted holdt fra Begyndelsen af, da denne Sag kom frem, paa, at det var heldigst at have en landfast Havn, men da Autoriteterne i Fjor fremkom med Udtalelser om, at det var det heldigste, at vi fik en Øhavn, var det ærede Medlem for Tisted straks inde paa, at vi burde bøje os for Autoriteterne og maatte have en Øhavn. Da Autoriteterne nu slaa om og udtale sig for en landfast Havn, er det ærede Medlem for Tisted straks parat og siger: Ja, saa maa vi have en landfast Havn, det var netop det, jeg vilde have fra Begyndelsen. Saaledes kommer det til at passe udmærket. Det ærede Medlem for Tisted er saa bøjelig, at naar Autoriteterne sige det ene, gaar han med, og sige de det andet, gaar han ogsaa med. Det samme er ikke Tilfældet med mig. Jeg vil gerne bøje mig for Autoriteterne, overordentlig gerne, men naar der foreligger Kendsgerninger, som tale afgørende for, at Autoriteterne have Uret, holder jeg ikke af at bøje mig, navnlig naar det drejer sig om saa betydelige Beløb, som der her er Tale om, og naar det drejer sig om at tilfredsstille en saa stor Trang som den, der i Virkeligheden er til Havne hos Fiskeribefolkningen mange Steder. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale det høje Ting ikke at fravige den Beslutning, som det har taget, men holde sig til den Bestemmelse, vi toge i Fjor, at vi ville have gjort et alvorligt Forsøg paa, om der ikke kan anbringes Nødhavne, som kunne fyldestgøre de Krav, som fra Fiskeribefolkningens Side stilles til saadanne Havneanlæg. Der er jo, som jeg antydede i Fjor, et Par Steder paa Bornholm, hvor vi have saadanne Forhold og ere glade ved dem; Fiskerne erklære, at der ikke er nogen som helst Ulempe forbundet dermed. Derfor mener jeg, at det er heldigt, at vi faa konstateret et Eksempel under større Forhold, for at det kan godtgøre Rigtigheden af det Princip, hvorefter disse Havne

ere anlagte. Og naar der nu anføres, at en Forbindelse — en saadan anser jeg nu for at være heldig — om vi kunde faa den, vilde medføre en betydelig Udgift, er det ganske klart begrundet i, at denne Øhavn er lagt saa langt fra Land. Men jeg tror alligevel, at det selv med den betydelige Udgift, som det maa medføre, er heldigt, at en saadan Forbindelse bliver bragt i Stand. Og naar denne Skrivelse og andre ærede Medlemmer, der have talt om denne Sag, have fremhævet den Vanskelighed, som er forbunden med at gaa ind i en saadan Havn, fordi der er anlagt en Bro, forholder det sig slet ikke saadan. Ganske vist kan det være et Gode og en Behagelighed, at man kan sejle ind til Havnen fra begge Sider, men det er ikke forbundet med nogen som helst Ulempe eller Fare for en Baad at sejle ind i Havnen fra den ene Side; det ved det ærede Medlem for Tisted jo saa overmaade godt. Uagtet han er særlig søkyndig, og jeg kun er lidt søkyndig, tillægger jeg mig alligevel saa megen Søkyndighed og Erfaring paa dette Omraade, at jeg vil sige, at det slet ikke er forbundet med nogen Vanskelighed eller Fare at benytte Øhavne med Broforbindelse, naar Broen da ikke bliver lagt saaledes, at den netop er beregnet paa at fremkalde saa megen Gene som muligt. Jeg vil altsaa meget anbefale, at vi ikke vige bort herfra, men holde den Stilling, Tinget tog i Fjor, og faa dette Havnearbejde fuldført, saaledes som det er bestemt. Vi ville forhaabentlig derved faa konstateret, at dette er det rigtige Princip for Bygningen af Havne paa saadanne Steder, hvor der findes betydelige Sandvandringer. Vandbygningsdirektøren har ogsaa tydelig nok angivet her i sin Skrivelse, at det Forslag, som var fremme i Fjor, har han valgt netop af den Grund, at det vilde medføre ganske betydelige Udgifter at holde Havnen fri for Sand, hvis man valgte en landfast Havn.

Trolle: Jeg vil kun tillade mig den korte Bemærkning over for den sidste ærede Taler, at han ikke i al Almindelighed kan kalde mig for bøjelig over for Autoriteterne, jeg tror, at jeg ganske godt forstaar at hævde mit Standpunkt, og det er ganske uberettiget at sige, at jeg er bøjelig over for Autoriteterne. I dette specielle Tilfælde vil jeg navnlig fremhæve, at naar Vandbygningsvæsenet nu har bestemt sig for en Havn ved Stenklipperne, saa er det et Sted, hvor jeg netop for 5 Aar siden kæmpede for at faa den lagt. Dette maa